

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kárpáti Zsuzsanna ügyvéd által képviselt felperesnek, jogtanácsos által képviselt alperes ellen, szerződés teljesítése iránt indított perében, mely perbe a Nagy és Pál Ügyvédi Iroda , (ügyintéző: dr. Nagy Szilárd ügyvéd) által képviselt beavatkozó beavatkozott az alperes pernyertessége érdekében, a Fővárosi Bíróság 2011. március 11. napján meghozott, 11.G.40.745/2009/20. sorszámú ítélete ellen, az alperes részéről 23., valamint az alperesi beavatkozó részéről 21. és 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 500.000 (ötszázezer) forint, az alperesi beavatkozónak 100.000 (százezer) forint együttes első és másodfokú perköltséget, továbbá térítsen meg az államnak külön felhívásra 1.165.000 (egymillió-százhatvanötezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 9.708.177 forint tőke és annak 2007. szeptember 25. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére. Kérelme indokául előadta, hogy közte és az alperes mint támogató képviseletében eljáró beavatkozó között 2007. január 3-án támogatási

szerződés jött létre, amelynek célja a felperesi munkavállalók képzése volt. Az alperes 2008. augusztusában a támogatási szerződéstől elállt, figyelemmel arra, hogy a beavatkozó által lefolytatott szabálytalansági eljárás során hiányosságok merültek fel a képző cég kiválasztásával, a dokumentált számonkérés lefolytatásával, a képző cég nyilvántartásba vételi igazolásával kapcsolatban. Álláspontja szerint az eljárása megfelelt az előírásoknak, így az alperes elállása jogszerűtlen, ebből kifolyólag pedig a keresetben megjelölt összegű támogatást jogtalanul vonta meg tőle.

Az alperes a kereseti kérelem elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a szerződéstől annak X/4. d) és 5. a) pontja alapján állt el, tekintettel a beavatkozó által feltárt hiányosságokra.

A beavatkozó is a kereset elutasítását indítványozta. Fenntartotta a szabálytalansági eljárás során készült jegyzőkönyvben tett megállapításokat.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 9.708.177 forintot és annak 2007. szeptember 25. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát - aminek mértéke a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összege -, valamint 1.190.000 forint perköltséget. Az ítélet indokolása szerint az alperes, illetve a képviselőjében eljáró beavatkozó elállása nem volt jogszerű, tehát az alperes köteles a támogatási szerződésből eredő fizetési kötelezettségének eleget tenni, a szerződés alapján a még ki nem fizetett, illetve az általa inkasszóval visszaszedett összeget és annak kamatait a felperesnek megfizetni. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az elállást tartalmazó levél konkrét szerződésszegést nem jelölt meg, csupán általában hivatkozott a szabálytalansági eljárás lefolytatására, valamint a 360/2004. (XII. 26.) Kormányrendelet 2. § (1) bekezdés 15. pontjában írt tényállás megvalósulására. Álláspontja szerint sem a támogatási szerződés, sem az abban felsorolt mellékletek nem tartalmaznak olyan kötelezettséget a felperes részére, miszerint külön vizsgálnia kellett volna, hogy a Fővárosi Munkaügyi Központ által nyilvántartásba vett és felnőttképzést folytató intézmény milyen kódszámú felnőttképzési tevékenység szolgáltatására jogosult. Hangsúlyozta, hogy a pályázati útmutató - amely nem képezi a szerződés elválaszthatatlan részét - sem hivatkozott a felnőttképzésről szóló 2001. évi C1. törvény (továbbiakban Fktv.) végrehajtásáról szóló 48/2001. (XII.22.) OM rendeletre (továbbiakban Rendelet), ezért nem róható a felperes terhére, hogy a Rendelet 3. számú mellékletében meghatározottakat nem vette figyelembe. A képzést végző cég a hatósági nyilvántartásba vételéről szóló értesítést 2006. november 30-án kiegészítette az általa a felperesnél vállalt mindhárom területen történő oktatásra.

Megalapozatlannak találta az ítélet azt az alperesi kifogást is, hogy a felperes a képző cég kiválasztásához írásban nem kért be árajánlatokat. E körben utalt az alperes illetékes főigazgatója által az ellenőrzést végző beavatkozó részére kiadott állásfoglalásra, miszerint a három ajánlat beszerzésének dokumentálása nem kötelező, hanem a szabálytalansági eljárás során az vizsgálandó, hogy a

közbeszerzési értékhatár alatti beszerzés piaci áron történt-e. Erre vonatkozó megállapítást azonban a jegyzőkönyv nem tartalmaz, így formai okok alapján nem lehet megállapítani a szerződésszegést a felperes terhére. Utalt arra, hogy a felperes interneten keresztül szerzett be árajánlatokat, annak ismeretében választotta ki a szerződő partnerét.

Nem találta helytállónak az elsőfokú bíróság azt a beavatkozó megállapítást sem, hogy a képző céggel kötött szerződésekben, illetve a tematikában vizsga nem szerepelt, illetve dokumentált számonkérés egy képzés esetében sem volt. A beavatkozó által felvett jegyzőkönyv is tartalmazta, hogy a képző részéről folyamatos szóbeli számonkérés volt, a képzés végén „látogatási bizonyítvány” kiadásra került. Rámutatott az ítélet, hogy a szerződés nem tartalmazta a vizsga módját, így a bíróság a tanúvallomásokra is figyelemmel aggálytalanul állapíthatta meg, hogy megvalósult a képző cég részéről a megfelelő vizsgáztatás. Figyelemmel arra, hogy a felperes szerződésszerűen teljesített, az alperes elállása jogszerűtlen, ezért az alperes köteles a szerződésből eredő támogatási kötelezettségének eleget tenni.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes és a beavatkozó élt fellebbezéssel, mindketten az ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérték.

Az alperes fellebbezése indokolásában arra hivatkozott, hogy az ítélet tévesen rögzíti, miszerint az elállást tartalmazó levél nem jelölte meg a konkrét szerződésszegést, ugyanis a nyilatkozat mellékletét képezte a szabálytalansági eljárásról készült jegyzőkönyv kivonata, amelynek 7. oldalának 10. pontja tételesen felsorolja a támogatási szerződés felperes által megsértett rendelkezéseit. Előadta továbbá, hogy a felperes által csatolt 47-7844/07. számú állásfoglalás - amelyet aKft. bocsátott ki az Kht. beavatkozó részére, csupán belső felhasználásra szánt segédanyag, iránymutatás, amely a szerződés részét nem képezte, jogi kötőerővel nem bír. Kiemelte, hogy a támogatási szerződés 4. pont 3. bekezdése rendelkezik arról, hogy mely esetekben indítható szabálytalansági eljárás. Mindezekre figyelemmel a felperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy a képző céggel a piaci árak megfelelően kötötte meg a szerződést. Hivatkozott arra is, hogy a felperes a nyertes pályázótól előzetesen írásba foglalt árajánlatot nem szerzett be, illetve az egyes ajánlatok internetről történő kinyomtatása jóval későbbi időpontra esett, mint maga a beszerzés, tehát a felperes a piaci áron történő beszerzést nem igazolta. Álláspontja szerint a képző cég kiválasztásának folyamata sem volt dokumentálva, így a kiválasztás az alperes számára nem volt átlátható, mely a támogatási szerződés IV. 1. Cikkelyének megsértését is megalapozza.

Utalt arra, hogy a szerződés I.1. pontjában foglaltak is sérültek, ugyanis az oktatást követően „megfelelő”, írásban dokumentált, számszerűsített minősítésen alapuló számonkérés nem történt. Rámutatott, hogy a felperes pályázatában (17. oldal) vállalta az un. célindikátorok teljesítését, amelynek eléréséhez záróvizsga szükséges. Hivatkozott továbbá a pályázati útmutató 2.4. pontjára is, miszerint a tanultak elsajátításának mértékéről kell az oktatásban résztvevőnek számot adniuk. Álláspontja szerint a képző által kiállított un. látogatási bizonyítvány csupán a

részvételt igazolja, a tanultak elsajátítását nem. Megítélése szerint kizárólag az írásbeli számonkérés felelt volna meg a szerződés követelményeinek.

Továbbra is fenntartotta álláspontját abban a tekintetben, hogy a felperes által igénybe vett szolgáltató az eladástechnikai tréning képzési területen nem került nyilvántartásba vételre. Mivel a képző nem rendelkezett a szükséges regisztrációval, megsértette az Fktv-t és annak a végrehajtására kiadott rendeletet, így nem tett eleget a pályázati útmutatóban foglalt követelménynek. Hangsúlyozta, hogy a képző csupán az oktatás befejezését követően regisztráltatta az újabb tevékenységi kört.

A beavatkozó fellebbezésében az alperes által is felhozott indokokra hivatkozott.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Továbbra is fenntartotta az elsőfokú eljárásban részletesen kifejtett álláspontját.

A fellebbezések alaposak.

Az elsőfokú bíróság a releváns tényállást a feltárt bizonyítékok alapján helyesen állapította meg, azonban az abból levont jogkövetkeztetésével a másodfokú bíróság teljes mértékben nem értett egyet. Ezért az elsőfokú bíróság érdemi döntését sem találta helytállónak.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes az árajánlatok beszerzése körében szabályszegést nem követett el. Az alperes 47-7844/07. számú állásfoglalása és annak melléklete, miszerint nem indokolt szabálytalanság megállapítása, ha nem áll rendelkezésre három darab árajánlat, nem csupán az alperes és a beavatkozó viszonyában alkalmazható. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes a belső szabályzatában foglaltakhoz a szerződő felek vonatkozásában is kötve van. Az alperes korábban kiadott tájékoztatója szerint az internet alapú választás, valamint a telefonon bekért árajánlat is elfogadható. A jelen esetben nincs jelentősége annak, hogy a felperes az interneten bekért árajánlatokat csupán a záró-beszámoló összeállításakor nyomtatta ki, ugyanis az árajánlat beszerzésének az időpontja az irányadó.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a vizsgáztatás módja megfelelt a támogatási szerződés I.1. pontjában foglaltaknak. A támogatási szerződés I.1. pontja értelmében a projekt célja „a megfelelő oktatás és vizsga megszerzésén keresztül” valósul meg. Az alperes fellebbezési kérelmében helyesen utalt arra, hogy a felperes pályázatában vállalta az ún. célindikátorok teljesítését, amelyek eléréséhez záróvizsga szükséges. Helyesen utalt továbbá a pályázati útmutató 2.4. pontjára is, miszerint „a projekt keretében végrehajtott képzések zárásaként a képzés résztvevőinek be kell számolniuk arról, hogy milyen mértékben sajátították el a tanultakat, a beszámoló például lehet vizsga, gyakorlati teszt stb.” Tehát a támogatási szerződés, a pályázat és a pályázati útmutató egyaránt előírta, hogy a tananyag elsajátításáról a tanfolyamon résztvevőknek

beszámoló útján kell számot adniuk. Az alperes által nem került előírásra a beszámoló módja, az lehetett akár írásbeli, szóbeli vizsga, gyakorlati teszt kitöltése is, amelyet a vizsgáztatónak érdemjeggyel vagy egyéb módon értékelnie kellett. A szavak általánosan elfogadott jelentése szerint sem tekinthető beszámolónak, illetve vizsgának a tanfolyam során megtartott órák végén folytatott csoportos beszélgetés az adott tananyagról. Ilyen jellegű beszélgetés során az egész tananyag elsajátítását és annak alkalmazását egyénenként felmérni nem lehet. A csoportos beszélgetés a résztvevők tudása szintjének igazolható ellenőrzésére nem alkalmas. A képző központ által kiállított látogatási bizonyítvány is csupán az órák látogatását igazolja, ebből nem következik, hogy a résztvevők a tanfolyam végén eredményes vizsgát tettek. Ezáltal a felperes a támogatási szerződés I.1. pontjában foglaltakat megszegte.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint jogszabályt sértett a felperes, amikor olyan oktatóközponttal kötött szerződést, amely nem rendelkezett regisztrációval az eladástechnikai tréning vonatkozásában. A pályázati útmutató értelmében a felperes csak olyan szolgáltatótól vehette volna igénybe a szükséges képzéseket, amely az Fktv. 8. §-ában meghatározott feltételeknek eleget tett, azaz a Fővárosi Munkaügyi Központ által vezetett nyilvántartásban szerepel. Az Fktv. 8. § (1) bekezdésén keresztül alkalmazandó Rendelet 3. számú melléklete szerint a képzést folytató jogalanyoknak nyilatkozniuk kell, hogy milyen szakmai/nyelvi/általános képzést folytatnak, továbbá rendelkeznek-e az ehhez szükséges képzési programmal. Jelen ügyben közömbös, hogy az oktatóközpont részére az eladástechnikai tréning vonatkozásában az igazolást a Fővárosi Munkaügyi Központ a tanfolyam befejezését követően kilenc hónappal, 2006. november 30-án kiadta, ugyanis a regisztrációnak a 2006. január hónapban lezajlott tanfolyamra visszaható hatálya nincs. A felperes által választott képzések megtartására kizárólag az adott képzésre akkreditált szervezet vehető igénybe.

A kifejtettekre figyelemmel az alperes a támogatási szerződés X/4. pontja értelmében a támogatási szerződéstől megalapozottan állt el.

A Ptk. 320. § (1) bekezdése kimondja: aki szerződésnél vagy jogszabálynál fogva elállásra jogosult, e jogát a másik félhez intézett nyilatkozattal gyakorolja. Az elállás a szerződést felbontja.

A Ptk. 319. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a szerződés felbontása esetében a szerződés megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal szűnik meg, és a már teljesített szolgáltatások visszajárnak.

Tekintettel arra, hogy a felperes a szerződésben foglalt kötelezettségének nem tett eleget, így az idézett jogszabályi rendelkezések és a szerződés X/6. pontja alapján az alperes a korábban folyósított támogatás összegét jogszabálysértés nélkül szedte be inkasszóval a felperestől, valamint a felperest a fent ismertetett hiányosságok miatt további támogatási összeg sem illeti meg.

Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes és a beavatkozó első és másodfokú perköltségének megfizetésére. Az alperes és a beavatkozó jogi képviselőjének munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg, melyet a jogi képviselők által kifejtett tényleges tevékenységre tekintettel a (6) bekezdés alapján mérsékelt. A felperes köteles az alperes és a beavatkozó illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket megfizetni az állam javára a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében.

, 2011. október 25.

. Németh László sk.
a tanács elnöke
. Molnár Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bíróügyi ügyintéző